

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 10C/128/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313203228
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Laura Žideková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2015:5313203228.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca sudkyňou JUDr. Laurou Židekovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: H. Y., B.. XX.XX.XXXX, O. X. T. Č., toho času bytom V. XXX, v konaní o zaplatenie 3 801,76 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 85,74 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 85,74 € od 21. 4. 2010 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Návrh vo zvyšku s a z a m i e t a.

Odporcovi s a náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania doručeným súdu dňa 2.4.2013 domáhal voči odporcovi úhrady istiny vo výške 3 801,76 € s príslušenstvom. Navrhovateľ podanie návrhu na začatie konania odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2011 medzi postupcom, Slovenskou sporiteľnou, a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 a navrhovateľom, postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi s tým, že postupca a odporca uzatvorili dňa 23.4.2008 Zmluvu č. 313283742 (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej poskytol postupca odporcovi peňažné prostriedky. Navrhovateľ zastáva názor, že uvedená zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka. Vzhľadom na to, že odporca neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy, postupca odstúpil od Zmluvy a vyzval odporcu na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 3 801,76 €, ktorá pozostávala z istiny 2 468,24 €, riadneho úroku 759,43 €, úroku z omeškania 574,09 €, v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatňuje zákonný úrok z omeškania počnúc dňom 16.12.2011, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky, resp. po dni riadnej splatnosti úveru podľa prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok. Navrhovateľ v podanom návrhu ďalej uviedol, že pokiaľ ešte nenastala riadna splatnosť úveru, navrhovateľ si uplatňuje úrok z omeškania počnúc dňom nasledujúcim po dni doručenia Oznámenia a vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Na základe uvedeného sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporcovi úhrady sumy vo výške 3 801,76 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2 468,24 € od 16.12.2011 do zaplatenia a súdnym poplatkom vo výške 228,00 €, vrátane trov právneho zastúpenia vo výške 536,04 € za tri úkony právnej služby (prevzatie veci a

príprava zastúpenia, písomné podanie protistrane - pokus o zmier, podanie žaloby; 1 úkon právnej služby á 169,31 € + režijný paušál 9,37 € + DPH).

Na výzvu súdu navrhovateľ v podaní doručenom súdu dňa 2.7.2015 (čl. 53) doplnil, že istina vo výške 2.468,24 € pozostáva z neuhradeného úveru, z poplatkov a zmluvných úrokov, odporca z poskytnutého úveru uhradil sumu v celkovej výške 98,98 €, poplatky za správu účtu a poplatky za upomienky v celkovej výške 117,48 € sú v platobnej histórii označené ako „Zaúčtovanie poplatku s kapitalizáciou“, zmluvný úrok v celkovej výške 776,80 € je v platobnej histórii označený ako „Zaúčt. riadnych úrokov s kapitalizáciou“ a vyčíslený je za príslušné obdobie (kalendárny mesiac) od 31.5.2008 do 20.4.2010. Istina tak predstavuje súčet položiek „Bezhot. čerpanie úveru“ + „Zaúčtovanie poplatku s kapitalizáciou“ + „Zaúčt. riadnych úrokov s kapitalizáciou“ mínus úhrady odporcu započítané na istinu (1.659,70 € + 117,48 + 776,80 € - 85,74 € = 2.468,24 €).

Odporca sa k návrhu podanému navrhovateľom, napriek jeho riadnemu doručeniu dňa 17.6.2015, skutočnosti ktorej svedčí podpis odporcu na doručenke opatrenej jeho vlastnoručným podpisom (čl. 52), písomne nevyjadril.

Súd v prejednávanej veci nariadil okrem iných pojednávanie na deň 14.7.2015, na ktoré riadne predvolal právneho zástupcu navrhovateľa, navrhovateľa i odporcu. Právny zástupca navrhovateľa ospravedlnil neúčast' navrhovateľa na pojednávaní s tým, že navrhovateľ súhlasil, aby sa pojednávalo v jeho neprítomnosti. Odporca mal predvolanie na pojednávanie vykázané dňa 17.6.2015, svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil. Keďže boli splnené podmienky na vykonanie pojednávania v zmysle § 101 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, súd vykonal pojednávanie len za prítomnosti právneho zástupcu navrhovateľa.

Po otvorení pojednávania, konštatujúc zachovanie päťdňovej lehoty na prípravu pojednávania podľa § 115 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, právny zástupca navrhovateľa predniesol návrh.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní v prejednávanej veci uviedol, že na podanom návrhu trvajú v plnom rozsahu, pôvodný veriteľ uzavrel s odporcom zmluvu o splátkovom úvere dňa 23.4.2008. Veriteľ poskytol odporcovi úver vo výške 50 000,- Sk, ktorý sa odporca zaviazal splácať v splátkach po 2 583,- Sk mesačne. Odporca si neplnil zmluvné povinnosti riadne a včas, poslednú splátku uhradil dňa 20.5.2008. Následne pôvodný veriteľ postúpil predmetnú pohľadávku zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2011 na navrhovateľa vo výške postúpenej pohľadávky 3 801,76 €, čo predstavuje žalovanú sumu. Podľa zmluvy konečná splatnosť úveru bola dňa 20.4.2010, keďže návrh bol podaný následne 2.4.2013, navrhovateľ má zato, že návrh bol podaný v zákonnej premlčacej lehote v zmysle Občianskeho zákonníka. Preto má navrhovateľ zato, že návrh bol podaný riadne a včas a na základe predložených listinných dôkazov navrhuje, aby súd žalobe vyhovel a zaviazal odporcu na zaplatenie dlžnej sumy, ako je uvedené v petite. Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní zároveň uviedol, že nemá vedomosť o tom, žeby v danom prípade bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, nedisponuje takýmto dokumentom a vzhľadom k tomu, že v prílohe č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok je uvedená splatnosť úveru dňa 20.4.2010 má zato, že v danom prípade nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. Žalovaná istina je špecifikovaná v písomnom podaní zo dňa 29.6.2015, pričom navrhovateľ si uplatňuje svoj nárok odo dňa uzavretia zmluvy do 20.4.2010. Konečná splatnosť úveru bola dňa 20.4.2010 a zmluvou o postúpení pohľadávok došlo k postúpeniu pohľadávky vo výške 3 801,76 €, návrh bol podaný včas.

Z predneseného návrhu právnym zástupcom navrhovateľa na pojednávaní konanom na súde dňa 14.7.2015, oboznámením sa s návrhom na začatie konania a predloženými listinnými dôkazmi v podobe: zmluvy o splátkovom úvere (čl. 4), všeobecných obchodných podmienok (čl. 5-8), zmluvy o postúpení pohľadávok (čl. 9-16), prílohy k zmluve (čl. 17), oznámenia o postúpení pohľadávky (čl. 18), podacieho hárku (čl. 19), pokusu o zmier (čl. 20), oznámenia o vstupe ved'ajšieho účastníka (čl. 46), výzvy súdu (čl. 47), úradného záznamu (čl. 49) a odpovede navrhovateľa na výzvu súdu (čl. 53), súd zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Právny predchodca navrhovateľa (Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653) a odporca uzavreli dňa 23.4.2008 Zmluvu č. 313283742, predmetom ktorej bolo jednorazové

a bezhotovostné poskytnutie splátkového úveru vo výške 1.659,69 € (50.000 Sk,-), s pevnou úrokovou sadzbou vo výške 19,40 % ročne, výškou splátky 85,74 € (2.583 Sk,-), splatnosťou prvej splátky dňa 20.5.2008, konečnou splatnosťou úveru 20.4.2010 a ročnou percentuálnou mierou nákladov (ďalej len RPMN) vo výške 25,73 %, úver ktorý sa odporca zaviazal uhradiť v 24. mesačných splátkach. Odporca na poskytnutý úver vykonal úhradu v celkovej výške 98,98 €, keď dňa 23.4.2008 uhradil sumu vo výške 13,24 € (399 Sk,-) a dňa 20.5.2008 sumu vo výške 85,74 € (2.583 Sk,-). Keďže si odporca vo vzťahu k navrhovateľovi nesplnil svoje povinnosti, jemu vyplývajúce z uzavretej úverovej zmluvy, čo do celého rozsahu, keď na poskytnutý úver vykonal len čiastočnú úhradu, navrhovateľ sa ako subjekt, ktorého aktívnej legitímácii na podanie návrhu svedčí Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2011, obrátil na súd.

Podľa § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2, ods. 3 a ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

(3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(4) Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 101 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka⁹⁾ alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 517 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

(2) Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (účinného ku dňu omeškania), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky²⁾ platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Na podklade vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že navrhovateľ si v tomto konaní uplatnil nárok dôvodne v časti sumy 85,74 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 85,74 € od 21.4.2010 do zaplatenia.

Vyššie citované ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. je špeciálnym ustanovením k ustanoveniu § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré je potrebné aplikovať v prípade nároku uplatneného zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorým je aj nárok uplatnený v tomto konaní, prednostne. Keďže navrhovateľom uplatnený nárok je národom zo spotrebiteľskej zmluvy bol súd v zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. povinný ex offo, teda z úradnej moci, skúmať, či nedošlo k premlčaniu nároku navrhovateľa a teda prihliadnuť na premlčanie aj bez toho, aby sa odporca premlčania dovoľával v zmysle Občianskeho zákonníka. Právna úprava v ustanovení § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. bola zaradená zákonom č. 102/2014 s účinnosťou od 1.5.2014, pričom vo vzťahu k tejto právnej úprave neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia. Uvedené zákonné ustanovenie je pritom ustanovením procesným, keď orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (a teda aj súdu) ukladá povinnosť prihliadať na premlčanie aj bez vznesenia námietky premlčania zo strany spotrebiteľa, titulom skutočnosti ktorej sa súd najskôr zaoberal možným premlčaním uplatneného nároku bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva navrhovateľa.

Premľčanie je kvalifikované plynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premľčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je stimulovať subjekty k včasnému vykonaniu subjektívnych občianskych práv a zároveň zamedziť tomu, aby dlžníci neboli ohľadom svojich povinností vystavení po časovo neurčitú dobu donucujúcemu zákroku zo strany súdov. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práva a im zodpovedajúcim povinnostiam.

Predmetom tohto konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, nakoľko odporcovi ako spotrebiteľovi, nekonajúcemu pri jej uzatváraní v rámci jeho obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti poskytla špecifikovaný úver banková inštitúcia, právny predchodca navrhovateľa, konajúc pri tom v rámci svojej podnikateľskej činnosti. To, že v danom prípade šlo o vzťah spotrebiteľský, vyplýva z ustanovenia § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. v znení účinnom do 31.10.2008, t. j. v čase uzavretia úverovej zmluvy. Vzhľadom na charakter zmluvného vzťahu, v ktorom odporca vystupuje ako dlžník, pokiaľ ide o otázku premlčania peňažných nárokov voči odporcovi ako spotrebiteľovi, je potrebné podľa názoru súdu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, v ustanovení § 101 ktorého je zakotvené, že premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Už bolo uvedené, že odporcovi poskytnutý úver bol splatný v splátkach, ktorých splatnosť bola dohodnutá v rozmedzí od 20.5.2008 (prvá splátka) až 20.4.2010 (posledná splátka). Od splatnosti každej jednotlivéj splátky plynula veriteľovi premlčacia doba samostatne. Keďže navrhovateľ podal návrh na tunajší súd dňa 2.4.2013 (čl. 1), boli jednotlivé splátky poskytnutého úveru premlčané, až na výnimku poslednej splátky, ktorá bola splatná do 20.4.2010 (čl. 4). Nakoľko bola výška každej zo splátok úveru dohodnutá v sume 85,74 € (2.583 Sk,-), súd majúc aktívnu legitimáciu navrhovateľa preukázanú na podklade už uvedenej zmluvy o postúpení, zaviazal odporcu k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 85,74 € tak, ako sa uvádza vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Nakoľko si odporca povinnosti jemu vyplývajúce z úverovej zmluvy nesplnil riadne a včas, súd ho v zmysle § 517 ods. 2 v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. zaviazal zaplatiť navrhovateľovi i úrok z omeškania v zákonnej výške, t. j. 9 % ročne zo sumy 85,74 € od 21.4.2010 do zaplatenia tak, ako sa uvádza vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Podľa § 142 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, teda podľa zásady úspechu. Navrhovateľ sa v konaní voči odporcovi domáhal úhrady sumy vo výške 3.801,76 € s príslušenstvom. Keďže súd odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 85,74 € s príslušenstvom, úspech odporcu bol v tomto konaní v rozsahu 97,74 % a úspech navrhovateľa v rozsahu 2,26 %. Z uvedeného vyplýva, že čistý úspech odporcu v konaní predstavoval v percentuálnom vyjadrení 95,48 % (97,74 % - 2,26 % = 95,48 %). Vzhľadom na uvedené, by bol odporcovi povinný trovy konania nahradiť navrhovateľ. Keďže odporcovi v tomto konaní žiadne trovy nevznikli, súd odporcovi ich náhradu nepriznal.

Súd záverom čo do vstupu vedľajšieho účastníka na strane odporcu ako spotrebiteľa, t. j. Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov (čl. 46) konštatuje, že vedľajší účastník bol súdom poučený a vyzvaný k predloženiu súhlasu odporcu so vstupom vedľajšieho účastníka konania do konania na jeho strane podľa § 93 ods. 2 a 3 novely OSP (čl. 22). Novela OSP vykonaná zákonom č. 353/2014 Z. z., výslovne v § 93 ods. 3 OSP vyžaduje, že ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o jeho vstupe do konania musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada. Aktuálna právna úprava teda viaže prípustnosť vedľajšieho účastníctva spotrebiteľského združenia na explicitný súhlas spotrebiteľa s jeho vstupom do konania. Nakoľko zákon č. 353/2014 Z. z. neobsahuje žiadne intertemporálne ustanovenia vylučujúce okamžitú aplikáciu aktuálneho znenia § 93 ods. 3 OSP, nemôže súd platnú procesnoprávnu úpravu opomenúť/nerešpektovať (napr. uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/115/2012 zo dňa 25.2.2015). Keďže vedľajší účastník napriek výzve súdu súhlas nedoručil, v súlade s § 93 ods. 2 a 3 novely OSP (zákon č. 353/2014 Z. z., účinný od 1.1.2015) súd na vedľajšieho účastníka konania neprihliadal, teda nepovažoval ho za účastníka konania a to bez rozhodovania o nepripustení do konania. Vychádzal z doslovného znenia § 93 ods. 2 OSP: „Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.“ Z uvedených dôvodov súd nemal povinnosť doručiť vedľajšiemu účastníkovi konania návrh a ostatné podania, pretože sa na neho „neprihliada“, má sa za to, že nie je vedľajším účastníkom konania (§ 79 ods. 4 prvá veta OSP: „Návrh na začatie konania a jeho prílohy doručí súd ostatným účastníkom do vlastných rúk.“). Normy hmotného práva sa aplikujú v stave platnom a účinnom ku dňu vzniku právneho úkonu. Normy procesného práva (teda aj § 93 ods. 2 a 3 novely OSP, účinnej od 1.1.2015) sa vzťahujú ihneď od 1.1.2015 na všetky prípady v čase rozhodovania. Inak povedané, súd aplikuje to procesné právo, ktoré je platné a účinné v čase rozhodovania. Z tohto dôvodu aj na tento prípad aplikoval ustanovenie § 93 ods. 2 a 3 novely OSP a na vedľajšieho účastníka konania neprihliadal. Súd má za to, že mu neodňal možnosť konať pred súdom. Ďalej súd s týmto subjektom nekonal ako s vedľajším účastníkom konania a o jeho vstupe nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia tohto jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline (§ 201, § 204 ods. 1 OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP). Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 205 ods. 2 OSP. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 OSP).

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods. 1 OSP). Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého (§ 159 ods. 2 OSP). Rozsudok je vykonateľný, len čo uplynie lehota na plnenie (§ 161 ods. 1 OSP). Ak nie je v rozsudku uložená povinnosť na plnenie, je rozsudok vykonateľný, len čo nadobudol právoplatnosť (§ 161 ods. 2 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z. z.).